

Arrest

nr. 350 496 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER, *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) januari 2002.

1.2. Verzoekster dient op 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt een eerste keer gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) op 25 april 2024. Ze wordt een tweede keer gehoord op 7 juni 2024.

1.4. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 oktober 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) januari 2002 in Elasha-Biyaha, in Somalië, maar u bent vanaf uw jonge kinderjaren opgegroeid in de plaats Budbud, in het district Ceel Dheer in de regio Galgadud in Somalië. Budbud is eveneens de plaats waar u heeft gewoond tot aan uw vertrek begin januari 2020. U bent van Somali etnische afkomst en u behoort tot de minderheidsgroep Tumal. U verklaart analfabete te zijn en geen enkele vorm van onderwijs te hebben gevolgd. Uw ouders hebben twee kinderen, uw 9 jaar jongere broer [M. F. H.] en uzelf. In 2016 overlijdt uw vader aan de gevolgen van diabetes, als ook aan verwondingen die hij jaren daarvoor had opgelopen. Uw moeder is mindervalide en in Budbud zorgde u voor uw moeder, uw jongere broer, als ook het huishouden.

In Somalië werd u gediscrimineerd vanwege uw toebehoren tot de Tumal. Daarnaast had u een probleem met een neef van vaders kant, de zoon van een broer van uw vader. Deze neef en tevens lid van Al-Shabaab wilde sinds 2014 met u trouwen, iets waar u niet mee kon instemmen. De situatie escaleert op 07 januari 2020 en hierbij wordt u zo hard geslagen op uw hoofd dat u sindsdien slechthorend bent.

Diezelfde dag verlaat u uw dorp Budbud en reist u naar Elasha-Biyaha en vervolgens naar Mogadishu, waar u het vliegtuig neemt naar Turkije. Na uw vertrek neemt uw neef uw jongere broer gevangen. In Turkije verblijft u 5 dagen, waarna u doorreist naar Griekenland. In Griekenland dient u géén verzoek om internationale bescherming in, maar verblijft u bij een smokkelaar in Athene. Ondertussen onderneemt u verschillende pogingen om het land te verlaten. In juni 2021 wordt u tijdens één van die pogingen het slachtoffer van verkrachting, waarna u zwanger blijkt te zijn.

In september 2021 verlaat u Griekenland met een vliegtuig en na aankomst in Italië reist u over land via Frankrijk naar België waar u op 06 september 2021 aankomt. Diezelfde dag dient u bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een attest van vrouwelijk genitale verminking voor opgesteld op 17 januari 2024 door huisarts dr. [R. L.], werkzaam als centrumarts in het Fedasil opvangcentrum te Sint-Truiden; medische verslagen van NKO-arts dr. [T. C.]; een overzicht medische zorgen ontvangen tijdens verblijf te Umami en MSG-Care-opvangcentrum Parkhotel te Hasselt; een overzicht medische zorgen ontvangen tijdens verblijf te Fedasil opvangcentrum Klein-Kasteeltje te Brussel; verslagen van diverse medische zorgen ontvangen in het Jessa Ziekenhuis te Hasselt; toelating van de medische dienst van Umami en MSG-Care-opvangcentrum Parkhotel te Hasselt voor psychologische ondersteuning bij Artemisia van augustus 2023.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal aanvankelijk op grond van het geheel van de gegevens in de door u voorgelegde stukken, van oordeel was dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden zouden kunnen worden aangenomen. Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België werd er opgemerkt dat u slechthorend bent en dat bij wijze van passende steunmaatregel luider tegen u gesproken werd.

Het Commissariaat-generaal was er bovendien van op de hoogte dat u aangaf analfabete als ook slechthorend te zijn. Om met dit gegeven rekening te houden werd door de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud de afstand tussen de tolk, de protection officer en uzelf verkort door een aangepaste opstelling in het gehoorlokaal, werd de tolk op voorhand verwittigd van uw slechthorendheid en sprak hij extra luid en langzaam (NPO 1, p.1). Daarnaast werd vanwege uw persoonlijk profiel als analfabete, ongeschoolde, jonge vrouw de vraagstelling aangepast, werd er extra tijd besteed aan de uitleg over het doel en belang van het persoonlijk onderhoud en werd aangegeven dat u, mocht u iets niet begrijpen of gehoord hebben, of wanneer u de protection officer iets zou willen vragen, u dit ten alle tijden mocht doen (NPO 1, p.1-7). Na afloop van beide persoonlijke onderhouds gaf u aan alle vragen goed te hebben begrepen, als ook dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen had kunnen zetten (NPO 1, p.39 en NPO 2, p.27).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat twee onderhouds geheel op normale wijze hebben plaatsgevonden en dat u beide keren uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op cognitief, psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U bedankte op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud de protection officer voor de tijd die ze u had gegeven (NPO 2, p.28) en uw advocate gaf op het einde van het tweede persoonlijke onderhoud aan dat het goed was verlopen (NPO 2, p.27).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwetgeving werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u en uw advocaat werden verstuurd op respectievelijk 08 en 10 juni 2024. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie wordt getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

U verklaart na een incident waarbij u gewond raakte op 07 januari 2020 uw dorp van herkomst Budbud en voorts de volgende maand, te weten februari 2020, uw land van herkomst Somalië te hebben verlaten uit vrees voor vervolging door uw neef en zijn familie, welke behoren tot Al-Shabaab. U werd in Somalië vervolgd, omdat u weigerde met uw neef te huwen (NPO 1, p.14 – NPO 2, p.5). Bij een eventuele terugkeer naar Somalië vreest u dat uw neef u zal vermoorden (NPO 1, p.11-12 - NPO 2, p.24).

U geeft ondergeschikt aan slachtoffer te zijn van vrouwelijke genitale verminking en legt daartoe een attest van vrouwelijke genitale verminking voor. U voelt pijn, welke u toeschrijft aan uw genitale verminking en waarvoor u paracetamol neemt (NPO 1, p.11). U zou in België de afgelopen drie jaren driemaal een psychologe hebben gezien voor psychologische ondersteuning omwille van de ondergane genitale verminking (NPO 1, p.9-10).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw overige verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante

familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u zowel bij de aanvang van als tijdens uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO 1, p.6-7, p.37-38 – NPO 2, p.1, p.22), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgewende profiel van ongeschoolde, analfabete vrouw, noch – zoals infra uiteengezet zal worden- aan uw verklaringen over uw verblijf in de regio Galgadud en daarmee eveneens niet aan uw recente herkomst uit Somalië. U geeft namelijk geen inzicht op uw werkelijke identiteit, noch op uw werkelijke persoonlijke achtergrond, noch op uw werkelijke recente verblijfplaatsen, noch op uw werkelijke motieven om uw land van herkomst te verlaten.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke persoonlijke achtergrond, uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Ten eerste concludeert het Commissariaat-generaal dat u voor de Belgische asielautoriteiten moedwillig heeft verzwegen dat u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

- Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) te Brussel op 13 oktober 2021 heeft u niet aangegeven dat u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming had ingediend (Vragenlijst DVZ d.d.13/10/2021, vraag 22). U zou wél in Griekenland hebben verbleven, maar u zou er 7 maanden bij een smokkelaar in Athene hebben verbleven.
- Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS ontkent u eveneens eerder asiel te hebben aangevraagd in Griekenland (NPO 1, p.7).
- Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS ontkent u aanvankelijk ook een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend in Griekenland (NPO 2, p.22).

Uit de Eurodac Search Result (zie ook blauwe map, administratief dossier) als ook het antwoord van de Griekse Dublin Unit d.d.17/09/2021 blijkt echter dat u wel degelijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland en wel op 03 augustus 2021.

De protection officer confronteerde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud u met het antwoord van de Griekse asielautoriteiten en benadrukte dat u een medewerkingsplicht heeft. Dan antwoordt u opeens dat u -terwijl u bewusteloos zou zijn geweest- vingerafdrukken zou hebben gegeven aan de politie. U zou dan eveneens de gegevens hebben gebruikt van een andere Somalische vrouw (NPO 2, p.23), om zo de nodige medische zorgen te kunnen krijgen. U zou niet alleen de documenten, maar ook de naam van die andere Somalische vrouw hebben gebruikt. Het CGVS acht uw verklaring niet geloofwaardig: De medische zorgen die u nodig zou hebben gehad zouden volgens u zijn verstrekt in juni 2021 (NPO 2, p. 23), uw asielaanvraag én teruggevonden vingerafdrukken dateren echter van 02 en 03 augustus 2021 én uw plaats van registratie was het regionaal asielbureau van Alimos, Griekenland.

Gezien u bij uw asielaanvraag in Griekenland dan wél dezelfde naam voor uw moeder heeft gegeven, te weten in Griekenland "[B. A.]" en op DVZ in België "[B. A. W.]" ondermijnt uw uitleg dat u "enkel vingerafdrukken heeft gegeven omdat u bewusteloos was en enkel gegevens van een andere vrouw heeft gebruikt omdat u medische zorgen nodig had" volledig.

Het CGVS heeft vervolgens uw volledige Griekse asieldossier opgevraagd. Uit het antwoord van de Griekse asielautoriteiten en het Griekse interview blijkt dat u zich in Griekenland niet alleen een andere identiteit (doch met dezelfde moeder) heeft aangemeten. Er zijn vele tegenstrijdigheden met uw verklaringen in België terug te vinden en zoals infra uiteengezet ondermijnen deze stuk voor stuk uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft uw identiteit constateert het CGVS het volgende:

- In België verklaart u te heten [S. F. H.] (DVZ Vragenlijst, vraag 1 – NPO 1, p. 8, p.12). In Griekenland noemde u zichzelf [H. A.] (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

- In België verklaart u te zijn geboren op 02 januari 2002. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u geboren te zijn in januari **2002** (NPO 1, p.12). In Griekenland verklaarde u 3 jaar ouder te zijn en geboren te zijn op 01 januari 1999 (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

- In België verklaart u te zijn geboren in Elasha-Biyaha (DVZ Vragenlijst, vraag 5; NPO 1, p.12), in Griekenland heeft u verklaard in Mogadishu te zijn geboren (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

Alhoewel Elasha Biyaha dichtbij Mogadishu is gesitueerd, het is een plaats in een ander district –te weten het district Afgoye- én een andere regio –te weten Lower Shabelle- (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

- In België verklaart u te behoren tot de Tumul (DVZ Vragenlijst, vraag 6d; NPO 1, p.34), in Griekenland heeft u verklaard tot de Gaboye te behoren (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

Alhoewel de Tumul en de Gaboye allebei minderheidsgroepen zijn die in Somalië voorkomen en beide groepen gediscrimineerd worden door de nobele meerderheidsc clans, zijn het verschillende groepen (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Ook wat betreft uw vertrek uit uw beweerde land van herkomst Somalië en uw reisweg naar België zijn er tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in België en Griekenland terug te vinden. Het CGVS constateert het volgende:

- In België geeft u een andere datum van vertrek uit Somalië dan in Griekenland.

U verklaarde in België op 07 januari 2020 in Budbud te zijn aangevallen door uw neef die u wilde dwingen met hem te trouwen, waarna u diezelfde dag nog zou zijn vertrokken (Vragenlijst CGVS d.d.13/10/2021 - NPO 1, p.8 - NPO 2, p.18). U zou vervolgens op 11 januari 2020 zijn aangekomen in Elasha Biyaha en twee weken later zou u Somalië hebben verlaten. U zou uiteindelijk in de tweede maand van 2020 in Griekenland zijn toegekomen (NPO 1, p.8, p.13 – NPO 2, p.18, p.22).

- In Griekenland verklaarde u eind december 2019 Somalië te hebben verlaten, doch weet u de maand niet meer (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

Volgens uw verklaringen in Griekenland bevond u zich dus op datum van de in België beweerde vervolgingsfeiten, te weten 07 januari 2020, niet (meer) in Somalië (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

- In België verklaarde u in Griekenland 7 maanden bij de smokkelaar hebben verbleven (DVZ Vragenlijst, vraag32), in Griekenland verklaarde u tijdens het interview dat u ergens zou verblijven met drie andere Somalische vrouwen (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

- In België verklaarde u op DVZ, zoals supra reeds aangehaald, dat u 7 maanden in Griekenland zou hebben doorgebracht (DVZ Vragenlijst, vraag 32), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud dan tegelijkertijd beweert in de tweede maand van 2020 te zijn aangekomen in Griekenland én er te zijn vertrokken in september 2021 (NPO 2, p.23), waaruit blijkt dat u ruim anderhalf jaar in Griekenland heeft verbleven.

Het feit dat u pas na anderhalf jaar verblijf in Griekenland in augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indient, om dan na een maand na het indienen van een verzoek om internationale bescherming het land te verlaten, getuigt bovendien niet van een (dringende) nood aan internationale bescherming aangezien u het naliet om onmiddellijk na uw aankomst in Europa internationale bescherming aan te vragen.

Dat u bovendien beweert een alleenstaande, jonge, analfabete en ongeschoolde vrouw te zijn en daardoor kwetsbaar zou zijn, wordt ondermijnd door het eenvoudige feit dat u zich klaarblijkelijk anderhalf jaar staande heeft weten te houden -zonder de nodige internationale bescherming én ondersteuning aan de Griekse

autoriteiten te vragen- in de bijzonder complexe situatie waarin asielzoekers en migranten zich bevinden in Griekenland.

Ook de tegenstrijdigheden over uw persoonlijke achtergrond ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid. U stelt zichzelf zoals supra reeds aangehaald voor als een analfabete, ongeschoolde vrouw van een Somalische minderheidsgroep, getogen in een klein dorp genaamd Budbud op het platteland van de regio Galgadud in centraal Somalië. U zou géén scholing hebben gehad, noch regulier, noch Koran onderwijs hebben gevolgd en u spreekt enkel het Somali (NPO 1, p.4). U kan slechts een beetje schrijven, maar dat -en uw beetje kennis van de Nederlandse taal- zou u in België geleerd hebben (NPO 1, p.4-5). Het Somali kan u niet schrijven, maar het lezen zou u geleerd hebben op YouTube (NPO 1, p.5). Het Engels zou u niet spreken, maar u zou het een beetje kunnen volgen omdat het lijkt op het Nederlands (NPO 1, p.4).

Uit de NPO constateert het CGVS echter het volgende:

- U geeft op verschillende wijze en doorheen beide persoonlijke onderhouds bijeenkomsten van kennis van de Engelse taal. U antwoordde zo viermaal op een vraag zonder de vertaling van de tolk naar het Somali af te wachten (NPO 1, p.16, p.20, p.34, p.36) en u gebruikte spontaan een Engelse term om een seizoen te benoemen (NPO 2, p.10). Ook herinnerde u zich opmerkelijk genoeg niet hoe men iets in het Somali zou noemen (NPO 1, p.18).
- “Dat het Engels lijkt op het Nederlands en u daarom het Engels zou begrijpen” is géén verschoningsgrond, daar u aangeeft enkel één cursus van het Nederlands te hebben gevolgd, te weten het 1.1 (NPO 1, p.4 – NPO 2, p.4), welke enkel een zeer beperkte basiskennis zou geven van de Nederlandse taal en alleszins niet voldoende is om Engels te kunnen verstaan én spontaan spreken (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).
- Wanneer de protection officer u op het einde van het persoonlijk onderhoud confronteert met het vermoeden van uw kennis van het Engels, antwoordt u direct spontaan in een volzin in het Engels, om dan toch weer over te schakelen naar het Somali (NPO 2, p.26). U antwoordt echter enkel dat “wanneer u niet van de regio zou zijn u niet alles geleerd zou kunnen hebben” (NPO 2, p.26).

Daarnaast zet het Commissariaat-generaal grote vraagtekens bij het andere element van uw voorgewende kwetsbare profiel, namelijk als persoon met een gehoorbeperking.

De protection officer zorgde voor aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud de nodige steunmaatregelen werden genomen. Tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud werd er uitgebreid rekening gehouden met uw beweerde fysieke beperking (NPO 1, p.2, p.4, p.21, p.39).

Uit de medische rapporten en attesten die u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voorlegde, blijkt echter dat u een normale gehoordrempel heeft.

Frappant genoeg kwam tijdens het tweede persoonlijk onderhoud naar voren dat u hiervan reeds 2 jaar op de hoogte bent (NPO 2, p.3). U heeft bovendien sinds u in september 2022 door de betreffende arts verwittigd werd van dit goede nieuws, geen enkele stap ondernomen om ondersteuning te krijgen voor uw “gehoorproblemen” of een andere arts-specialist voor uw gehoor geconsulteerd (NPO 2, p.4).

Wél heeft u ondertussen een taalcursus Nederlands kunnen volgen én werkt u reeds op regelmatige basis als huishoudhulp waarbij u in het Nederlands communiceert met de mensen (NPO 2, p.4). Het feit dat u ondanks dat u wéét dat u normaal hoort, toch aanwendt slechthorend te zijn ondermijnt de geloofwaardigheid van uw aangewende profiel nog verder.

Het feit dat u klaarblijkelijk een normaal gehoor heeft, als ook het feit dat u wel kennis én begrip heeft van de Engelse taal, en vermoedelijk het Engels zelfs goed spreekt, zijn indicaties dat u zichzelf een lager en daarbij meer kwetsbaar profiel aanmeet enkel en alleen om het CGVS moedwillig te misleiden.

Wat uw algemene geloofwaardigheid verder volledig ondermijnt is dat u in Griekenland andere vervolgingsfeiten heeft aangehaald dan in België, een gegeven wat alles wat u in België verklaard heeft op losse schroeven zet.

Zo verklaarde u in Griekenland niet alleen dat u eind 2019 – doch u weet niet meer welke maand- uit Mogadishu zou zijn vertrokken, in Griekenland haalt u zowel andere vervolgers als ook een andere plaats van vervolging aan. In Griekenland verklaarde u aan de Griekse asielautoriteiten dat u in Mogadishu woonde en dat u er een relatie had met een man van een grotere etnische groep. Op het moment dat de familie van uw

partner erachter kwam dat u samen een relatie had, begonnen ze u en uw gezin te bedreigen. Ze zeiden u dat ze zowel u als uw gezin zouden doden wanneer u de relatie met uw partner niet zou beëindigen. Uiteindelijk zou uw schoonfamilie u hebben aangevallen en bij die aanval zou uw vader zijn gedood en uw broer zijn opgesloten. U zou hebben kunnen ontkomen (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

Met andere woorden, u had een relatie met een man in Mogadishu, u was reeds slachtoffer van vervolging door uw schoonfamilie én u vreesde in Griekenland toekomstige vervolging door de familieleden van uw partner.

Dit lijkt in de verste verte niet op het verhaal wat u aan de Belgische asielautoriteiten heeft verteld: In België zou u in een door Al-Shabaab gecontroleerd plattelandsgebied in centraal Somalië vervolgd zijn geweest door de zoon van een broer van uw vader, te weten uw neef [K. A. H.] en dit omdat hij u al jaren onder druk zette om met hem te trouwen. Uw vader zou bovendien al jaren daarvoor overleden zijn aan een natuurlijke doodsoorzaak. U haalt in België Al-Shabaab en een gedwongen huwelijk te vrezen (CGVS Vragenlijst - NPO 1, p.11-12). Het gegeven dat u in twee verschillende asielprocedures verschillende redenen voor uw verzoek om internationale bescherming aanhaalt, ondermijnt, net zoals uw supra uiteengezette ongeloofwaardige profiel, uw algemene geloofwaardigheid nog verder.

Daarnaast kan ook uw in België voorgewende behoren tot de minderheidsclan Tumul het CGVS allerminst overtuigen. Uw weinig doorleefde verklaringen over de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt als lid van een minderheidsgroep gedurende de vele jaren die u zou hebben doorgebracht in Budbud in Galgadud, overtuigen het CGVS niet. U haalt zo aan dat u als een Tumul niet kan trouwen met “mensen uit de regio”. Een opmerkelijke verklaring, omdat u juist dit als vervolgingsfeit noemt gezien u aangeeft (toekomstig) slachtoffer te zijn van een gedwongen huwelijk (NPO 1, p.32). Daarnaast zouden mensen u “Tumul” noemen en zouden zij zeggen dat u “dingen maakt” (NPO 1, p.32). Het woord Tumul is echter geen scheldwoord, betekent in het Somali “smid”, verwijzend naar het beroep waar de Tumul om bekend staan: het smeden van ijzerwaren. U noemt verder enkel dat de mensen op u neer keken en zeiden dat u “niets” was (NPO 1, p.34-36). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u effectief in die mate gediscrimineerd zou worden dat er sprake zou zijn van werkelijke vervolging, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde toebehoren aan een minderheidsgroep verder ondermijnt.

Er dient bovendien benadrukt te worden dat discriminatie op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dit houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers dienen de ingeroepen vrees voor vervolging en/of reëel risico op ernstige schade omwille van het behoren tot een minderheidsclan dan ook in concreto aannemelijk te maken. U doet dat alleszins niet.

Wat uw toebehoren aan een Somalische minderheidsgroep echter volledig ondermijnt is dat u beweert dat de Tumul een clan zijn én dat er subclans zijn (NPO 1, p.34). U beweert zo dat er 4 subclans zijn, te weten Reer Ashado, Reer Greedi en Reer Egal, Reer Farah Gadar en dat zij allemaal Asa Nabi (oftewel: “asahbi”, “vrienden” in het Arabisch) zijn (NPO 1, p.34). De Tumul is echter geen clan, maar een beroepsgroep én zij hebben onderling geen genealogisch verband (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Wat uw toebehoren aan een minderheidsgroep eveneens ondermijnt is dat u verklaart dat ‘Boon’ óók een clan én minderheidsgroep is (NPO 1, p.36). De benaming ‘Boon’ is een echter pejoratieve term die de Somaliërs gebruiken om minderheidsgroepen in het algemeen mee aan te duiden (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Het feit dat u dergelijke, voor minderheidsgroepen zeer beledigende, term gebruikt als zogezegde naam van één van uw voorouders én dat u bovendien Gaboye noemt als deel van de “clan” Boon ondermijnt uw toebehoren aan een minderheidsclan volledig.

Zoals supra reeds kort aangehaald: het CGVS vermoedt dat u tracht de Belgische autoriteiten moedwillig te misleiden over uw profiel en persoonlijke achtergrond door uzelf een lager en meer kwetsbaar profiel aan te meten. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u hiermee geconfronteerd door de protection officer (NPO, p.26). U ontweek echter hierop te antwoorden en volhardde door te zeggen dat u “ Als ik niet van daar ben, van die regio, **dan zou ik niet alles geleerd kunnen hebben**. Daarom heb ik zoveel uitgelegd.” (NPO, p.26).

Uw verklaringen in België over het gedwongen huwelijk waardoor u het land zou hebben moeten verlaten als ook over de precieze actoren van deze vervolging zijn niet geloofwaardig, noch consistent. U stelt namelijk

dat u, ondanks de verklaarde penibele situatie waarin uw moeder, uw jongere broer en uzelf zich zouden bevinden na de dood van uw vader in 2016 (NPO 1, p.17, p.24-25, p.33) en ondanks dat uw neef al vanaf uw 12e jaar met u wilde trouwen (NPO 2, p.11), toch gedurende 6 jaar ongehuwd thuis heeft kunnen blijven (NPO 2, p.20). U verklaart dat uw abti (uw oom van moeders zijde, die u voogd zou zijn geweest na de dood van uw vader) vanwege het feit dat "Al-Shabaab er aan de macht zou zijn", niets zou hebben kunnen ondernemen om u te beschermen tegen een gedwongen huwelijk met een neef van vaders zijde (NPO 2, p.20). Het CGVS acht het niet geloofwaardig dat uw abti in plaats van u te beschermen, door bijvoorbeeld u eenvoudigweg aan iemand anders uit te huwelijken, u zei "te wachten" (NPO 2, p.20).

Bovendien haalde u op DVZ bij het indienen van uw asielaanvraag nog aan dat uw vervolger een oom langs vaderzijde, de vader van uw neef, zou zijn, omdat hij u wilde uithuwelijken aan zijn zoon (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u opeens dat juist deze oom uw beschermer was, omdat hij het niet eens was met een gedwongen huwelijk met zijn zoon. Deze oom en vader van uw neef zou u ook de laatste keer hebben verdedigd, waarna u uit Budbud kon ontsnappen (NPO 2, p.21). Het gegeven dat u niet consistent bent in de verklaringen die u in België aflegt en zelfs van vervolger wisselt, ondermijnt de door u aangehaalde vervolgingsfeiten volledig.

Tot slot en zoals infra kort uiteengezet zal worden acht het CGVS uw effectieve herkomst uit Budbud in Galgadud niet geloofwaardig. U beweert sinds uw 7 jaar altijd in Budbud, een klein dorp in het district Ceel Dheer in de regio Galgadud (NPO 1, p.15-16). Budbud is eveneens de plaats waar u altijd gewoond zou hebben en nooit zou hebben verlaten (NPO 1, p.14). Wat uw herkomst uit Budbud ondermijnt is uw niet doorleefde en ingestudeerd lijkende geografische kennis van de regio waar u beweert gewoond te hebben. Kennis die bovendien plots verbeterd was tijdens het tweede persoonlijke onderhoud:

Zo ontwijkt u te antwoorden, wanneer de protection officer u vraagt naar welke districten dichtbij Budbud liggen. Budbud ligt immers vlak aan de grens met de districten Bulo Burto in de regio Hiraan en het district Ceel Bur in de regio Galgadud (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Mocht u daadwerkelijk van Budbud afkomstig zijn, dan zou u dit moeten weten. U ontwijkt eerst de vraag door te zeggen dat u de vraag niet begrijpt, vervolgens antwoordt u vaag dat er andere districten zijn om tot slot wanneer de protection officer insisteert en de vraag herhaalt te zeggen dat Budbud in het district Ceel Dheer in de regio Galgadud ligt (NPO 1, p.15). U beweert nochtans dat Budbud een klein dorp is en dat wanneer er iets in de regio gebeurt men dat hoort (NPO 1, p.16).

Na de pauze tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud weet u opeens wel vlot én correct de vijf districten van de regio Galgadud te noemen, wat eens te meer aangeeft dat uw kennis niet doorleefd maar louter ingestudeerd is. Het feit dat u dan opeens foutievelijk Dhusumareeb noemt als aangrenzend district, onderschrijft eens te meer deze constatering van het CGVS, eens te meer omdat u dan opeens opnieuw stelt dat Galgadud vijf districten zou hebben (NPO 1, p.23).

Ook uw kennis van de dorpen en plaatsen in de directe omgeving van Budbud is gebrekkig. U noemt wanneer de protection officer u vraagt naar de dorpen die dichtbij Budbud liggen vlotjes in elke windrichting drie dorpen, daarbij zelfs plaatsnamen noemend van dorpen die in andere districten en regio's liggen, zoals Wadho en Moqokori (NPO 1, p.25-26). Wanneer de protection officer u echter een aantal dorpen en plaatsnamen opnoemt en u vraagt waar men deze plaatsen kan vinden in de directe omgeving van Budbud, blijkt u géén één van die plaatsen te herkennen (NPO 1, p.26). Nochtans zijn de plaatsen die de protection officer u noemt dichtbij gelegen dan de plaatsen die u zélf opsomt (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Uiteindelijk lijkt u toch de plaats Darcheimo te herkennen, maar deze situeert u dan weer incorrect ten zuiden van Budbud (NPO 1, p.27). Het feit dat u wel haarfijn kan uitleggen op welke route Moqokori ligt (NPO 1, p.27) is dan op zijn minst bijzonder te noemen, daar u beweerde uw woonplaats Budbud nooit te hebben verlaten (NPO 1, p.14).

Het feit dat u de dichtbij Budbud gelegen plaats Darcheimo verkeerd situeert en het feit dat Damairor, Gheriale, Gal Gaafow én Gal Medoobe u eigenlijk niets zeggen, zijn eens te meer indicaties dat de beperkte kennis die u wel heeft louter ingestudeerd is (NPO 1, p.25-27).

Wat uw herkomst uit Budbud in het district Ceel Dheer tot slot verder volledig ongeloofwaardig maakt, is het hebben van een wel zeer beperkte kennis over de strijdende krachten in de regio. Dat AMISOM u niets zegt en u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud beweert dat zij misschien Somali waren die nooit bij u in Budbud zouden zijn geweest is al voldoende om uw herkomst uit Budbud volledig ongeloofwaardig te maken. Immers, in het jaar dat uw vader zou zijn overleden trokken Ethiopische troepen behorend tot AMISOM zich terug uit Budbud, waarna Al-Shabaab opnieuw intrede deed in uw beweerde plaats van herkomst Budbud (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het feit dat u jong zou zijn geweest in 2016 (afhankelijk van welke asielaanvraag respectievelijk 17 of 14 jaar oud) is geen verschuiving voor het feit dat AMISOM u niets zegt. Bovendien blijkt u tijdens het tweede interview wél opeens te weten dat er Ethiopische strijdkrachten “bij de regering” waren (NPO 2, p.9).

Een dergelijke wending in kennis betekent alleen maar dat u uw kennis heeft ingestudeerd. De protection officer confronteerde u hiermee, maar uw enige verweer was uw bewering dat de vraag tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nooit gesteld zou zijn geweest, om vervolgens in detail te kunnen vertellen welke consequenties de gevechten in 2016 voor u hebben gehad. Nochtans beweerde u tijdens het eerste onderhoud dat de laatste gevechten tussen de Somalische overheid en Al-Shabaab plaats gevonden hadden in 2009 (NPO 1, p.18-19). Bovenstaande inconsistenties ondermijnen uw effectieve herkomst uit Budbud nog verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u voor het CGVS niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Budbud, in het district Ceel Dheer, gelegen in de regio Galgadud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Somalië, tezamen met de supra uiteengezette ongeloofwaardige elementen betreffende de vele tegenstrijdigheden met de verklaringen die u in Griekenland aflegde in het kader van uw asielprocedure aldaar, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Budbud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan – zeker in combinatie met uw (supra uiteengezet) allesbehalve overtuigende verklaringen over uw persoonlijke achtergrond en profiel, wat de aanleiding zou zijn geweest van uw problemen en vertrek uit Somalië.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen én/of buiten Somalië.

Het volstaat niet om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en u werd er tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd eveneens benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (NPO 1, p.6).

Er werd daarbij bij aanvang én tijdens de twee persoonlijke onderhouds gesprekken beklemtoond dat u altijd naar waarheid verklaringen diende af te leggen (NPO 1, p.6, p.38 – NPO 2, p.2, p.22). Er werd ook aan u uitgelegd dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U gaf aan dit te begrijpen (NPO 1, p.6). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u bovendien geconfronteerd door de protection officer met de tegenstrijdigheden in uw relaas en ongeloofwaardige verklaringen wat betreft uw voorgewende profiel, persoonlijke achtergrond en uw gebrek aan doorleefde kennis over Budbud en van het leven onder de controle van Al-Shabaab in zuid Somalië. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (NPO 2, p.26).

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over wie u daadwerkelijk bent, wat uw werkelijke persoonlijke achtergrond is, wat uw familiaal netwerk werkelijk is, waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde en onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Het door u verklaarde gebrek aan onderwijs wordt, zoals supra uiteengezet, ondermijnd door de vele keren dat u de Engelse taal gebruikte tijdens het persoonlijk onderhoud en kan derhalve niet als verschoningsgrond voor uw gebrek aan kennis en overvloed aan allesbehalve doorleefde antwoorden worden aangewend.

U heeft in België ondergeschikt aangegeven slachtoffer te zijn van vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) en u legde daartoe een attest van vrouwelijke genitale verminking voor. Dit medische verslag, opgesteld te Sint-Truiden door huisarts dr. [R. L.] op 17 januari 2024, attesteert dat u een type 3 (infibulatie) heeft ondergaan, als ook dat uw clitoris en kleine schaamlippen zijn verwijderd, de ostium is vernauwd, de urethrale opening deels bedekt is en de vaginale opening vrij (zie ook voorgelegde documenten, groene map, administratief dossier). U heeft op het CGVS eveneens verklaard dat u een faraonische besnijdenis heeft ondergaan (NPO 2, p.6). Als gerelateerd motief voor uw verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u pijn voelt, welke u toeschrijft aan uw genitale verminking en waarvoor u paracetamol neemt (NPO 1, p.11). U zou in België de afgelopen drie jaren driemaal een psychologe hebben gezien voor psychologische ondersteuning omwille van de ondergane genitale verminking (NPO 1, p.9-10).

Wat betreft uw aangehaalde fysieke en psychologische gevolgen van VGV die u heeft ondergaan, stelt het CGVS echter vast dat u ter staving van uw verklaringen geen bewijselement of medisch attest voorlegt van fysieke of psychologische gevolgen. U verklaart ook deze niet te hebben en legt ter staving van uw aangehaalde fysieke en psychologische gevolgen enkel het attest van VGV voor (NPO 1, p.10). Alhoewel u in januari 2024 nog een arts bezocht om uw VGV te laten attesteren, het voorgelegde attest vermeldt niets van fysieke of psychologische gevolgen die de VGV voor u zou hebben.

De protection officer vroeg u tijdens de eerste persoonlijke onderhoud maar liefst vier keer direct naar wat u vreest bij een terugkeer ten gevolge van uw reeds ondergane VGV (NPO 1, p.10-11). U ontweek vooraleerst te antwoorden, om dan uiteindelijk aan te geven dat u nog altijd veel pijn heeft, waar u “de normale paracetamol” voor zou nemen (NPO 1, p.11). Ondanks dat tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april

2024 aan u werd uitgelegd dat u nog documenten zou kunnen voorleggen, stelt het CGVS vast dat u tot op heden geen enkel bewijselement of medisch attest ter staving van uw verklaringen over de fysieke en/of psychologische gevolgen van uw VGV voorlegt.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bevroeg de protection officer u opnieuw uitgebreid naar of u nog een andere vrees heeft ten opzichte van uw beweerde land van herkomst Somalië (NPO 2, p.23-24, p.27). De protection officer vroeg u: "Heeft u nog een vrees door wat er met u is gebeurd? Door de verkrachting en de mishandeling?" waarop u antwoordde "dat iedereen zei dat u een bastaardkindje in uw buik had en dat iedereen dat aan elkaar vertelden" (NPO 2, p.23). U gaf niet veel later aan dat dat "hier" gebeurde, te weten in België (NPO 2, p.24). Gezien de zwangerschap werd onderbroken en u geen kindje heeft gekregen, zijn de moeilijkheden die u aanhaalt, te weten "het moeten vertellen wie de vader van uw kindje is en het moeilijk hebben met het kindje zelf", niet meer actueel (NPO 2, p.24).

U haalt echter ondanks het in Griekenland ondergane seksueel geweld, uw volgens uw verklaringen hieruit volgende zwangerschap en het hierop volgende onderbreken van deze zwangerschap, géén andere vrees bij terugkeer aan. En ondanks dat de protection officer u zes keer heeft gevraagd of u nog een andere vrees heeft bij een terugkeer (NPO 1, p.11, p.12 – NPO 2, p.23, p.24, p.27), niet eenmaal haalt u aan dat u bij een terugkeer naar uw beweerde land van herkomst Somalië een vrees heeft voor een mogelijke herhaalde VGV.

Niets laat derhalve toe te veronderstellen dat u een dergelijke vrees heeft, noch dat de gevolgen waaraan u beweert te lijden en die te wijten zouden zijn van de door u reeds ondergane VGV, op zich een gegronde vrees voor vervolging zijn in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming, in geval van terugkeer naar uw beweerde land van herkomst Somalië zouden uitmaken.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het vluchtelingenverdrag), de oude artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 1, 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat ze een specifiek kwetsbaar profiel heeft. Ze meent dat er geen rekening werd gehouden met haar specifieke procedurele noden. Ze wijst in dit geval naar haar analfabetisme, herkomst, het feit dat ze slachtoffer is geworden van vrouwelijke genitale verminking (VGV), seksueel geweld in Griekenland en jonge leeftijd. Ze meent dat haar laaggeschoolde profiel in aanmerking diende te worden genomen bij het stellen van de vragen en het beoordelen van haar antwoorden.

Verzoekster gaat vervolgens in op haar verblijf in Griekenland en haar verzoek om internationale bescherming daar. Ze betoogt dat haar verklaringen in België de enige juiste zijn en dat deze geloofwaardig zijn. Ze gaat daarna in op haar lange verblijf in Griekenland zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verzoekster gaat vervolgens uitgebreid in op haar profiel als ongeschoolde vrouw en haar gehoorproblemen. Verder gaat ze in op haar verklaringen omtrent haar vluchtrelaas, de verbondenheid met haar clan in Somalië en de beoordeling rond de geloofwaardigheid van haar verklaringen betreffende haar regio van herkomst. Ze brengt ook informatie bij met betrekking tot de veiligheidssituatie in haar verklaarde regio van herkomst.

Verzoekster vraagt in hoofdde de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling of de subsidiaire bescherming toe te kennen, in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

3. De aanvullende nota

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin hij volgende rapporten voegt:

- “UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van september 2022;
- “EUAA Country Guidance: Somalia” van oktober 2025;
- “EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation” van mei 2025;
- “EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments” van 13 augustus 2025;
- “COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie” van 25 maart 2025;
- “COI Focus Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)” van 20 februari 2025;
- “LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation” van 13 mei 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153)

4.3. In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal betreffende verzoeksters procedurele noden het volgende:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal aanvankelijk op grond van het geheel van de gegevens in de door u voorgelegde stukken, van oordeel was dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden zouden kunnen worden aangenomen. Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België werd er opgemerkt dat u slechthorend bent en dat bij wijze van passende steunmaatregel luider tegen u gesproken werd.

Het Commissariaat-generaal was er bovendien van op de hoogte dat u aangaf analfabete als ook slechthorend te zijn. Om met dit gegeven rekening te houden werd door de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud de afstand tussen de tolk, de protection officer en uzelf verkort door een aangepaste opstelling in het gehoorlokaal, werd de tolk op voorhand verwittigd van uw slechthorendheid en sprak hij extra luid en langzaam (NPO 1, p.1). Daarnaast werd vanwege uw persoonlijk profiel als analfabete, ongeschoolde, jonge vrouw de vraagstelling aangepast, werd er extra tijd besteed aan de uitleg over het doel en belang van het persoonlijk onderhoud en werd aangegeven dat u, mocht u iets niet begrijpen of gehoord hebben, of wanneer u de protection officer iets zou willen vragen, u dit ten alle tijden mocht doen (NPO 1, p.1-7). Na afloop van beide persoonlijke onderhouds gaf u aan alle vragen goed te hebben begrepen, als

ook dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen had kunnen zetten (NPO 1, p.39 en NPO 2, p.27).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat twee onderhouden geheel op normale wijze hebben plaatsgevonden en dat u beide keren uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op cognitief, psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U bedankte op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud de protection officer voor de tijd die ze u had gegeven (NPO 2, p.28) en uw advocate gaf op het einde van het tweede persoonlijke onderhoud aan dat het goed was verlopen (NPO 2, p.27).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen bijzondere procedurele noden heeft vastgesteld. Zij wijst op haar profiel als ongeschoolde vrouw met gehoorproblemen, die bovendien het slachtoffer is geworden van VGV in Somalië en van seksueel geweld in Griekenland.

Verzoekster kan geenszins worden gevolgd dat de commissaris-generaal geen bijzondere procedurele noden in haar hoofd heeft vastgesteld en geen maatregelen heeft genomen tijdens de twee persoonlijke onderhouden die ze heeft gehad bij het CGVS. Betreffende haar beperkte gehoor stelt de commissaris-generaal dat de afstand tussen de *protection officer*, de tolk en verzoekster werd verkleind en dus de opstelling van het gehoorlokaal werd aangepast. De tolk werd verwittigd van verzoeksters slechtere gehoor, waardoor deze luid en langzaam sprak. Er blijkt niet dat deze maatregelen onvoldoende waren om de persoonlijke onderhouden volwaardig te laten doorgaan. Betreffende verzoeksters ongeschoold profiel, werd volgens de commissaris-generaal, en dit blijkt ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud, meer tijd besteed aan de uitleg over het doel en het belang van het persoonlijk onderhoud en werd aangegeven dat er bij onduidelijkheid steeds extra uitleg mocht worden gevraagd (zie, notities persoonlijk onderhoud, NPO 1, p.4 en NPO 2, p.2). Uit deze elementen kan dus wel degelijk blijken dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de procedurele noden van verzoekster en hiervoor de nodige maatregelen heeft genomen. In de mate dat ze stelt dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen rekening werd gehouden met het feit dat ze in Somalië en Griekenland het slachtoffer is geworden van seksueel geweld, brengt zij niet *in concreto* aan welke bijkomende steunmaatregelen zich opdrongen. Ze brengt ook geen medische documenten bij, noch zijn er andere elementen in het administratief dossier, waaruit zou kunnen blijken dat ze omwille van deze gebeurtenissen geen duidelijke en eenduidige verklaringen heeft kunnen afleggen. De Raad onderstreept dat uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS blijkt dat verzoekster in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, waarbij niet kan worden vastgesteld dat er zich bepaalde incidenten hebben voorgedaan of er tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud sprake was van duidelijke indicaties dat verzoekster niet langer in staat was om het onderhoud in de voorliggende omstandigheden verder te zetten. Waar ze meent dat er bij de boordeling van haar geloofwaardigheid rekening zou moeten worden gehouden met haar profiel, dient ze erop te worden gewezen dat verzoekster niet aannemelijk maakt waarom haar profiel ertoe leidt dat zij geen duidelijke en consistente verklaringen zou kunnen afleggen met betrekking tot haar persoonlijke omstandigheden en vluchtrelaas. Rekening houdend met het voorgaande concludeert de Raad dat verzoekster niet aannemelijk dat er zich alsnog bijkomende steunmaatregelen opdrongen, opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Evenmin blijkt dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, ontdaan van incoherenties.

5. Beoordeling

5.1. Beoordeling met betrekking tot het toekennen van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoekster verklaart in Somalië te zijn gediscrimineerd omdat ze toebehoorde aan de Tumul. Ze verklaart daarnaast een probleem te hebben gehad met een neef van haar vaders kant. Deze neef, die tevens lid was van Al-Shabaab, wilde sinds 2014 met haar trouwen, maar zij weigerde dit. Voor een verdere samenvatting van haar vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgewende profiel als ongeschoolde, analfabete vrouw en haar afkomst uit de regio Galgaduud in Somalië. Hij stelt ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar naar voorgebracht vluchtrelaas. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij in deze beoordeling, op grond van de volgende overwegingen:

- verzoekster heeft moedwillig voor de Belgische asieldiensten verzwegen dat ze in Griekenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend;
- verzoekster heeft tegenstrijdige verklaringen in Griekenland en België afgelegd met betrekking tot haar identiteit;

- verzoekster heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd in Griekenland en België met betrekking tot haar vertrek uit Somalië;
- verzoekster heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd in Griekenland, op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud over de plaats en duur van haar verblijf in Griekenland;
- er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters profiel als een analfabete slechthorende persoon, daar uit haar verklaringen blijkt dat ze kennis heeft van de Engelse taal en uit de medische attesten blijkt dat ze een normaal gehoor heeft;
- verzoekster heeft een totaal ander vluchtrelaas afgelegd in België dan hetgeen ze in Griekenland naar voor heeft gebracht;
- verzoeksters verklaringen over haar vluchtrelaas in België zijn noch geloofwaardig, noch consistent;
- er kan geen geloof worden gehecht aan haar afkomst uit Budbud, daar verzoekster hier ondoorleefde en ingestudeerde verklaringen over aflegt.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

5.1.4. De commissaris-generaal stelt dat er twijfel kan worden gehecht aan het voorgehouden profiel van verzoekster als analfabete en een persoon met gehoorschade. Hij verwijst hiervoor naar de vaststellingen tijdens het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoekster Engels begrijpt en spreekt. Verzoekster tracht deze vaststellingen te weerleggen door te stellen de omstandigheid dat zij enkele woorden Engels spreekt niet inhoudt dat het onmogelijk is dat zij analfabeet is. Bovendien stelt ze dat ze door haar wilskracht ook Nederlands aan het leren is. Verzoekster kan in dit opzicht worden gevolgd, waar zij stelt dat het niet is omdat ze enkele woorden Nederlands en Engels spreekt, dat dit noodzakelijkerwijze afbreuk doet aan haar profiel als analfabeet. Het is immers steeds mogelijk om een taal te leren zonder te kunnen lezen of schrijven. Evenwel kan zij hiermee geen afbreuk doen aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekster verklaarde geen Engels te kunnen spreken, doch dat zij tegelijk viermaal zonder de tolk af te wachten antwoordde op een gestelde vraag in het Engels en spontaan een Engelse term gebruikt om een seizoen te benoemen (zie NPO 1, p. 4 en 10). Op een ander moment herinnert verzoekster zich niet hoe men iets in het Somali zou noemen (zie NPO 1, p. 18). Ook het einde van het tweede persoonlijk onderhoud antwoordt verzoekster spontaan in een volzin in het Engels (zie NPO 2, p. 26). Dit staat op gespannen voet met verzoeksters voorgehouden beperkte talenkennis en haar ongeschoold profiel. Met betrekking tot de gehoorschade stelt de commissaris-generaal dat verzoekster hierover foutieve verklaringen aflegt, omdat uit een medisch document blijkt dat ze een normale gehoordrempel heeft. Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud geeft verzoekster ook aan op de hoogte te zijn van deze resultaten van de medische stukken (zie NPO 2, p. 3). Op grond hiervan stelt de commissaris-generaal de voorgehouden gehoorproblemen terecht in vraag, ongeacht het verloop van het eerste persoonlijk onderhoud. Waar verzoekster stelt dat zij nog steeds onderzoeken ondergaat, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat op heden geen medisch attest voorligt, waarin haar gehoorschade wordt geattesteerd. Alleszins, toont verzoekster ook niet aan hoe haar eventuele gehoorschade een impact zou hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud, rekening houdend ook met de geboden steunmaatregelen, noch hoe hieruit alsnog zou moeten blijken dat haar vluchtrelaas aannemelijk is.

5.1.5. In de mate dat verzoekster in haar verzoekschrift wil aanvoeren dat ze niet heeft verklaard dat ze in Griekenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, omdat ze kwetsbaar is als jonge ongeschoolde vrouw met verschillende gezondheidsproblemen, kan ze niet worden gevolgd. Het is immers niet omdat een persoon ongeschoold is of te kampen zou hebben met gezondheidsproblemen, dat ze wordt ontslagen van het afleggen van duidelijke en eerlijke verklaringen. Van verzoekster kan ook verwacht worden dat ze een dergelijk element naar voor brengt, zeker nu ze hier door de commissaris-generaal specifiek over werd bevraagd (zie NPO 1, p.7 en NPO 2, p.22). Verzoekster bleef hiertoe echter in gebreke. Haar betoog in het verzoekschrift dat ze geenszins haar verblijf in Griekenland wilde verdoezelen, waarbij ze anders geen melding zou hebben gemaakt van dit verblijf bij de DVZ, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat ze wel degelijk geen melding heeft gemaakt van haar verzoek om internationale bescherming in Griekenland, noch bij de DVZ noch bij het CGVS. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming hierbij wel degelijk worden verwacht dat hij of zij klaarheid schept over de eerdere reisroutes en verzoeken om internationale bescherming in andere lidstaten.

5.1.4. Verzoekster tracht verder de valse verklaringen die zij heeft afgelegd in Griekenland te verschonen door te wijzen op haar profiel als ongeschoolde vrouw met een kwetsbaarheid, evenals dat ze slechte adviezen van derden heeft gekregen. Dit kan echter geen vergoelijking zijn voor haar valse verklaringen in Griekenland. Hierboven werd er reeds vastgesteld dat er van verzoekster kan verwacht worden dat ze juiste en eenduidige verklaringen aflegt in de verschillende Europese lidstaten met betrekking tot haar persoonlijke

omstandigheden en haar vrees in haar regio van herkomst. De vaststelling dat ze dit niet heeft gedaan doet afbreuk van haar geloofwaardigheid en dus ook van haar vluchtrelaas, zoals naar voor gebracht in België. Haar betoog dat ze handelde onder adviezen van personen in Griekenland, kan niet worden gevolgd. Dit is immers een blote bewering die geen weerklank vindt in haar verklaringen, noch onderbouwt ze dit op enige manier in het verzoekschrift. Bovendien draagt verzoekster, als volwassen persoon, de volle verantwoordelijkheid over haar eigen verklaringen. Dit betoog kan haar verschillende verklaringen in Griekenland en België aldus niet verschonen. Ze stelt verder dat ze een valse identiteit gebruikte in Griekenland, waardoor haar relaas daar zeker fictief is. Ze trekt hier zelf de conclusie uit dat haar relaas in België dus wel op waarheid berust. Dit betoog kan echter niet worden gevolgd. Het louter stellen dat haar huidige verklaringen waar zijn, volstaat geenszins om dit ook daadwerkelijk aan te nemen, gelet op de tegenstrijdige verklaringen in Griekenland. Verzoekster kan zich niet vergenoegen met het louter aanduiden als één van de tegenstrijdige versies als zijnde de waarheid en het komt evenmin aan de Raad toe om te gissen welke versie berust op de waarheid.

5.1.5. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift voor het overige niet ingaat op de verdere vaststellingen van de commissaris-generaal betreffende haar wisselende verklaringen in België en Griekenland omtrent haar identiteit, de datum van haar vertrek uit Somalië, plaats van haar verblijf in Griekenland en de duur van haar verblijf in Griekenland. Verzoekster doet, behalve het stellen dat ze slecht werd geadviseerd en valse verklaringen heeft afgelegd in Griekenland, geen dienstige poging om deze motivering te weerleggen. Hierboven werd verzoekster er reeds op gewezen dat dit verweer niet volstaat om haar tegenstrijdige verklaringen in Griekenland en België te verklaren en dus de motivering van de commissaris-generaal niet in een ander daglicht kan stellen. De motivering van de commissaris-generaal betreffende dit punt wordt dan ook overgenomen, omdat deze pertinent en juist is wanneer die stelt: *"Het CGVS heeft vervolgens uw volledige Griekse asiëldossier opgevraagd. Uit het antwoord van de Griekse asielautoriteiten en het Griekse interview blijkt dat u zich in Griekenland niet alleen een andere identiteit (doch met dezelfde moeder) heeft aangemeten. Er zijn vele tegenstrijdigheden met uw verklaringen in België terug te vinden en zoals infra uiteengezet ondermijnen deze stuk voor stuk uw algemene geloofwaardigheid. Wat betreft uw identiteit constateert het CGVS het volgende:*

- *In België verklaart u te heten [S. F. H.] (DVZ Vragenlijst, vraag 1 – NPO 1, p. 8, p.12). In Griekenland noemde u zichzelf [H. A.] (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).*
- *In België verklaart u te zijn geboren op 02 januari 2002. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u geboren te zijn in januari 2002 (NPO 1, p.12). In Griekenland verklaarde u 3 jaar ouder te zijn en geboren te zijn op 01 januari 1999 (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).*
- *In België verklaart u te zijn geboren in Elasha-Biyaha (DVZ Vragenlijst, vraag 5; NPO 1, p.12), in Griekenland heeft u verklaard in Mogadishu te zijn geboren (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).*
- *Alhoewel Elasha Biyaha dichtbij Mogadishu is gesitueerd, het is een plaats in een ander district –te weten het district Afgoye- én een andere regio –te weten Lower Shabelle- (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).*
- *In België verklaart u te behoren tot de Tumal (DVZ Vragenlijst, vraag 6d; NPO 1, p.34), in Griekenland heeft u verklaard tot de Gaboye te behoren (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).*
- *Alhoewel de Tumal en de Gaboye allebei minderheidsgroepen zijn die in Somalië voorkomen en beide groepen gediscrimineerd worden door de nobele meerderheidsclans, zijn het verschillende groepen (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).*
- *Ook wat betreft uw vertrek uit uw beweerde land van herkomst Somalië en uw reisweg naar België zijn er tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in België en Griekenland terug te vinden. Het CGVS constateert het volgende:*
- *In België geeft u een andere datum van vertrek uit Somalië dan in Griekenland.*
- *U verklaarde in België op 07 januari 2020 in Budbud te zijn aangevallen door uw neef die u wilde dwingen met hem te trouwen, waarna u diezelfde dag nog zou zijn vertrokken (Vragenlijst CGVS d.d.13/10/2021 - NPO 1, p.8 - NPO 2, p.18). U zou vervolgens op 11 januari 2020 zijn aangekomen in Elasha Biyaha en twee weken later zou u Somalië hebben verlaten. U zou uiteindelijk in de tweede maand van 2020 in Griekenland zijn toegekomen (NPO 1, p.8, p.13 – NPO 2, p.18, p.22).*
- *In Griekenland verklaarde u eind december 2019 Somalië te hebben verlaten, doch weet u de maand niet meer (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).*
- *Volgens uw verklaringen in Griekenland bevond u zich dus op datum van de in België beweerde vervolgingsfeiten, te weten 07 januari 2020, niet (meer) in Somalië (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).*
- *In België verklaarde u in Griekenland 7 maanden bij de smokkelaar hebben verbleven (DVZ Vragenlijst, vraag32), in Griekenland verklaarde u tijdens het interview dat u ergens zou verblijven met drie andere*

Somalische vrouwen (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

- *In België verklaarde u op DVZ, zoals supra reeds aangehaald, dat u 7 maanden in Griekenland zou hebben doorgebracht (DVZ Vragenlijst, vraag 32), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud dan tegelijkertijd beweert in de tweede maand van 2020 te zijn aangekomen in Griekenland én er te zijn vertrokken in september 2021 (NPO 2, p.23), waaruit blijkt dat u ruim anderhalf jaar in Griekenland heeft verbleven."*

De omstandigheid dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar identiteit, de datum van haar vertrek uit Somalië, evenals omtrent de plaats en duur haar verblijf in Griekenland plaatst de geloofwaardigheid van haar verklaringen afgelegd ten overstaan van de asielinstanties op losse schroeven.

5.1.6. Ook omtrent haar tegenstrijdige verklaringen in Griekenland, met betrekking tot haar inhoudelijk vluchtrelaas, beperkt verzoekster zich tot het betoog dat ze slecht werd geadviseerd in Griekenland en dat ze een kwetsbaar profiel heeft. Hierboven werd reeds vastgesteld dat dergelijke argumenten geen afdoende vergoelijking zijn. De commissaris-generaal kan dan ook worden gevolgd wanneer deze stelt dat het feit dat ze een ander vluchtrelaas heeft naar voor gebracht in Griekenland dan in België op ernstige wijze afbreuk doet aan haar algehele geloofwaardigheid. De motivering van de commissaris-generaal wordt dan ook overgenomen wanneer die stelt:

"Wat uw algemene geloofwaardigheid verder volledig ondermijnt is dat u in Griekenland andere vervolgingsfeiten heeft aangehaald dan in België, een gegeven wat alles wat u in België verklaard heeft op losse schroeven zet.

Zo verklaarde u in Griekenland niet alleen dat u eind 2019 – doch u weet niet meer welke maand- uit Mogadishu zou zijn vertrokken, in Griekenland haalt u zowel andere vervolgers als ook een andere plaats van vervolging aan. In Griekenland verklaarde u aan de Griekse asielautoriteiten dat u in Mogadishu woonde en dat u er een relatie had met een man van een grotere etnische groep. Op het moment dat de familie van uw partner erachter kwam dat u samen een relatie had, begonnen ze u en uw gezin te bedreigen. Ze zeiden u dat ze zowel u als uw gezin zouden doden wanneer u de relatie met uw partner niet zou beëindigen. Uiteindelijk zou uw schoonfamilie u hebben aangevallen en bij die aanval zou uw vader zijn gedood en uw broer zijn opgesloten. U zou hebben kunnen ontkomen (zie Grieks asiëldossier en Nederlandse vertaling, blauwe map, administratief dossier).

Met andere woorden, u had een relatie met een man in Mogadishu, u was reeds slachtoffer van vervolging door uw schoonfamilie én u vreesde in Griekenland toekomstige vervolging door de familieleden van uw partner.

Dit lijkt in de verste verte niet op het verhaal wat u aan de Belgische asielautoriteiten heeft verteld: In België zou u in een door Al-Shabaab gecontroleerd plattelandsgebied in centraal Somalië vervolgd zijn geweest door de zoon van een broer van uw vader, te weten uw neef [K. A. H.] en dit omdat hij u al jaren onder druk zette om met hem te trouwen. Uw vader zou bovendien al jaren daarvoor overleden zijn aan een natuurlijke doodsoorzaak. U haalt in België Al-Shabaab en een gedwongen huwelijk te vrezen (CGVS Vragenlijst - NPO 1, p.11-12). Het gegeven dat u in twee verschillende asielprocedures verschillende redenen voor uw verzoek om internationale bescherming aanhaalt, ondermijnt, net zoals uw supra uiteengezette ongeloofwaardige profiel, uw algemene geloofwaardigheid nog verder."

5.1.7. De commissaris-generaal motiveert verder op goede gronden dat verzoekster niet aannemelijk kan maken dat ze behoort tot de minderheidsgroep Tumul. De commissaris-generaal stelt hierover het volgende: *"Daarnaast kan ook uw in België voorgewende behoren tot de minderheidsclan Tumul het CGVS allerminst overtuigen. Uw weinig doorleefde verklaringen over de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt als lid van een minderheidsgroep gedurende de vele jaren die u zou hebben doorgebracht in Budbud in Galgadud, overtuigen het CGVS niet. U haalt zo aan dat u als een Tumul niet kan trouwen met "mensen uit de regio". Een opmerkelijke verklaring, omdat u juist dit als vervolgingsfeit noemt gezien u aangeeft (toekomstig) slachtoffer te zijn van een gedwongen huwelijk (NPO 1, p.32). Daarnaast zouden mensen u "Tumul" noemen en zouden zij zeggen dat u "dingen maakt" (NPO 1, p.32). Het woord Tumul is echter geen scheldwoord, betekent in het Somali "smid", verwijzend naar het beroep waar de Tumul om bekend staan: het smeden van ijzerwaren. U noemt verder enkel dat de mensen op u neer keken en zeiden dat u "niets" was (NPO 1, p.34-36). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u effectief in die mate gediscrimineerd zou worden dat er sprake zou zijn van werkelijke vervolging, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde toebehoren aan een minderheidsgroep verder ondermijnt.*

Er dient bovendien benadrukt te worden dat discriminatie op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dit houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers dienen de ingeroepen vrees voor vervolging en/of reëel risico op ernstige schade omwille van het behoren tot een minderheidsclan dan ook in concreto aannemelijk te maken. U doet dat alleszins niet.

Wat uw toebehoren aan een Somalische minderheidsgroep echter volledig ondermijnt is dat u beweert dat de Tumal een clan zijn én dat er subclans zijn (NPO 1, p.34). U beweert zo dat er 4 subclans zijn, te weten Reer Ashado, Reer Greedi en Reer Egal, Reer Farah Gadar en dat zij allemaal Asa Nabi (oftewel: "asahbi", "vrienden" in het Arabisch) zijn (NPO 1, p.34). De Tumal is echter geen clan, maar een beroepsgroep én zij hebben onderling geen genealogisch verband (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier)."

De Raad benadrukt het primordiale belang van de clanstructuren in Somalië. In alle aspecten van het leven vormt de clanstructuur zowel een identificatietool als een manier van leven. Iemands clan beheerst de relaties tussen mensen, waarbij het behoren tot een sterke clan bepalend is voor de toegang tot alle aspecten van het dagelijkse leven (zie o.a. EUAA *Somalia Country Guidance* oktober 2025, p. 21-22 en de verwijzingen aldaar). Verzoeksters verklaringen omtrent haar clanaffiliatie moeten worden bekeken in het licht van de context van de Somalische, door clanstructuren beheerste, maatschappij. Gelet op deze context kan dan ook worden verwacht dat verzoeker correcte en doorleefde verklaringen aflegt over haar clanaffiliatie, *quod non in casu*. Verzoekster stelt hierover in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen onderzoek heeft gevoerd naar haar stelling dat ze behoort tot de Tumal. Uit hetgeen hierboven wordt geciteerd blijkt evenwel dat dit onderzoek wel degelijk werd gevoerd. Verder stelt ze dat de term Tumal wel degelijk pejoratief wordt gebruikt. Door louter te stellen dat deze term pejoratief wordt gebruikt, kan ze de motivering van de commissaris-generaal die stelt dat dit geen scheldwoord is, niet weerleggen. Vervolgens stelt ze dat de Tumal wel een clan zijn en verwijst ze naar het rapport OSAR, "*Somalie : le groupe minoritaire des Gaboye/Midgan*" van 5 juli 2018. In dit document kan echter op de pagina's 9, 11, 12, 13 en 15 worden gelezen dat de Tumal worden beschreven als een kastegroep, minderheidsgroep of *occupational group*. Ze worden niet als clan aangeduid. Ook in de EUAA "*Country Focus Somalia*" wordt de Tumal heel duidelijk ingedeeld bij de "*low status occupational minorities*", dewelke te onderscheiden zijn van de meerderheids- en minderheidsc clans (zie EUAA "*Country Focus Somalia*", mei 2025, p. 53 e.v.). Verzoekster laat voor het overige de motivering van de commissaris-generaal volledig ongemoeid. Rekening houdend met het voorgaande, kan er aldus worden besloten dat verzoekster niet aannemelijk maakt deel uit te maken van de Tumal, laat staan dat ze hierdoor discriminatie heeft moeten ondergaan in haar regio van herkomst. Dat verzoekster er niet in slaagt geloofwaardige verklaringen af te leggen over haar clanaffiliatie, in de reeds aangehaalde context van Somalië, ondergraaft op ernstige wijze haar geloofwaardigheid.

5.1.8. De commissaris-generaal stelt verder dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat ze afkomstig is van Budbud in Galgadud. Verzoekster tracht deze motivering te weerleggen door naar voor te brengen dat ze wel degelijk uitgebreide verklaringen hierover kan geven. Dit kan de motivering van de commissaris-generaal echter niet weerleggen, waar deze stelt dat haar kennis gestudeerd overkomt. Haar betoog dat van haar niet kan verwacht worden dat ze alle omliggende dorpen kan lokaliseren, kan evenmin worden gevolgd. Uit haar verklaringen blijkt immers dat ze zelf spontaan verschillende dorpen kan lokaliseren, maar dit enkel kan voor dorpen die verder weg liggen en niet voor dorpen die dicht bij haar beweerde woonplaats liggen. Ze brengt geen afdoende verklaring voor deze vaststelling bij. Haar verklaring dat ze geen kennis had over AMISOM, omdat ze enkel bezig was met huishoudelijke taken, kan evenmin worden gevolgd. Het is niet aannemelijk dat verzoekster geen enkele kennis zou hebben van de veiligheidstroepen in haar omgeving. Verzoekster slaagt er dan ook niet om de motivering van de commissaris-generaal betreffende de ongelooftwaardigheid van haar regio van herkomst in een ander daglicht te stellen. Deze motivering wordt dan ook overgenomen wanneer de commissaris-generaal stelt: "*Tot slot en zoals infra kort uiteengezet zal worden acht het CGVS uw effectieve herkomst uit Budbud in Galgadud niet geloofwaardig. U beweert sinds uw 7 jaar altijd in Budbud, een klein dorp in het district Ceel Dheer in de regio Galgadud (NPO 1, p.15-16). Budbud is eveneens de plaats waar u altijd gewoond zou hebben en nooit zou hebben verlaten (NPO 1, p.14). Wat uw herkomst uit Budbud ondermijnt is uw niet doorleefde en ingestudeerd lijkende geografische kennis van de regio waar u beweert gewoond te hebben. Kennis die bovendien plots verbeterd was tijdens het tweede persoonlijke onderhoud:*

Zo ontwijkt u te antwoorden, wanneer de protection officer u vraagt naar welke districten dichtbij Budbud liggen. Budbud ligt immers vlak aan de grens met de districten Bulo Burto in de regio Hiraan en het district Ceel Bur in de regio Galgadud (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Mocht u daadwerkelijk van Budbud afkomstig zijn, dan zou u dit moeten weten. U ontwijkt eerst de vraag door te zeggen dat u de vraag niet begrijpt, vervolgens antwoordt u vaag dat er andere districten zijn om tot slot wanneer de protection officer insisteert en de vraag herhaalt te zeggen dat Budbud in het district Ceel Dheer in de regio Galgadud ligt (NPO 1, p.15). U beweert nochtans dat Budbud een klein dorp is en dat wanneer er iets in de regio gebeurt men dat hoort (NPO 1, p.16).

Na de pauze tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud weet u opeens wel vlot én correct de vijf districten van de regio Galgadud te noemen, wat eens te meer aangeeft dat uw kennis niet doorleefd maar louter ingestudeerd is. Het feit dat u dan opeens foutiefelijk Dhusumareeb noemt als aangrenzend district, onderschrijft eens te meer deze constatering van het CGVS, eens te meer omdat u dan opeens opnieuw stelt dat Galgadud vijf districten zou hebben (NPO 1, p.23).

Ook uw kennis van de dorpen en plaatsen in de directe omgeving van Budbud is gebrekkig. U noemt wanneer de protection officer u vraagt naar de dorpen die dichtbij Budbud liggen vlotjes in elke windrichting drie dorpen, daarbij zelfs plaatsnamen noemend van dorpen die in andere districten en regio's liggen, zoals

Wadho en Moqokori (NPO 1, p.25-26). Wanneer de protection officer u echter een aantal dorpen en plaatsnamen opnoemt en u vraagt waar men deze plaatsen kan vinden in de directe omgeving van Budbud, blijkt u géén één van die plaatsen te herkennen (NPO 1, p.26). Nochtans zijn de plaatsen die de protection officer u noemt dichterbij gelegen dan de plaatsen die u zélf opsomt (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Uiteindelijk lijkt u toch de plaats Darcheimo te herkennen, maar deze situeert u dan weer incorrect ten zuiden van Budbud (NPO 1, p.27). Het feit dat u wel haarfijn kan uitleggen op welke route Moqokori ligt (NPO 1, p.27) is dan op zijn minst bijzonder te noemen, daar u beweerde uw woonplaats Budbud nooit te hebben verlaten (NPO 1, p.14).

Het feit dat u de dichtbij Budbud gelegen plaats Darcheimo verkeerd situeert en het feit dat Damairor, Gheriale, Gal Gaafow én Gal Medoobe u eigenlijk niets zeggen, zijn eens te meer indicaties dat de beperkte kennis die u wel heeft louter ingestudeerd is (NPO 1, p.25-27).

Wat uw herkomst uit Budbud in het district Ceel Dheer tot slot verder volledig ongeloofwaardig maakt, is het hebben van een wel zeer beperkte kennis over de strijdende krachten in de regio. Dat AMISOM u niets zegt en u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud beweert dat zij misschien Somali waren die nooit bij u in Budbud zouden zijn geweest is al voldoende om uw herkomst uit Budbud volledig ongeloofwaardig te maken. Immers, in het jaar dat uw vader zou zijn overleden trokken Ethiopische troepen behorend tot AMISOM zich terug uit Budbud, waarna Al-Shabaab opnieuw intrede deed in uw beweerde plaats van herkomst Budbud (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het feit dat u jong zou zijn geweest in 2016 (afhankelijk van welke asielaanvraag respectievelijk 17 of 14 jaar oud) is geen verschoning voor het feit dat AMISOM u niets zegt. Bovendien blijkt u tijdens het tweede interview wél opeens te weten dat er Ethiopische strijdkrachten “bij de regering” waren (NPO 2, p.9).

Een dergelijke wending in kennis betekent alleen maar dat u uw kennis heeft ingestudeerd. De protection officer confronteerde u hiermee, maar uw enige verweer was uw bewering dat de vraag tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nooit gesteld zou zijn geweest, om vervolgens in detail te kunnen vertellen welke consequenties de gevechten in 2016 voor u hebben gehad. Nochtans beweerde u tijdens het eerste onderhoud dat de laatste gevechten tussen de Somalische overheid en Al-Shabaab plaats gevonden hadden in 2009 (NPO 1, p.18-19). Bovenstaande inconsistenties ondermijnen uw effectieve herkomst uit Budbud nog verder.

5.1.9. In navolging van de commissaris-generaal, concludeert de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Budbud, in het district Ceel Dheer, gelegen in de regio Galgadud. Deze omstandigheid, tezamen met de vele tegenstrijdigheden in haar verklaringen afgelegd in Griekenland en haar ongeloofwaardige verklaringen omtrent haar persoonlijke achtergrond, profiel en clanaffiliatie, maken dat evenmin geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, dat hier onlosmakend mee verbonden is.

5.1.10. Bovendien stelt de commissaris-generaal terecht dat: “Uw verklaringen in België over het gedwongen huwelijk waardoor u het land zou hebben moeten verlaten als ook over de precieze actoren van deze vervolging zijn niet geloofwaardig, noch consistent. U stelt namelijk dat u, ondanks de verklaarde penibele situatie waarin uw moeder, uw jongere broer en uzelf zich zouden bevinden na de dood van uw vader in 2016 (NPO 1, p.17, p.24-25, p.33) en ondanks dat uw neef al vanaf uw 12e jaar met u wilde trouwen (NPO 2, p.11), toch gedurende 6 jaar ongehuwd thuis heeft kunnen blijven (NPO 2, p.20). U verklaart dat uw abti (uw oom van moeders zijde, die u voogd zou zijn geweest na de dood van uw vader) vanwege het feit dat “Al-Shabaab er aan de macht zou zijn”, niets zou hebben kunnen ondernemen om u te beschermen tegen een gedwongen huwelijk met een neef van vaders zijde (NPO 2, p.20). Het CGVS acht het niet geloofwaardig dat uw abti in plaats van u te beschermen, door bijvoorbeeld u eenvoudigweg aan iemand anders uit te huwelijken, u zei “te wachten” (NPO 2, p.20).

Bovendien haalde u op DVZ bij het indienen van uw asielaanvraag nog aan dat uw vervolger een oom langs vaderzijde, de vader van uw neef, zou zijn, omdat hij u wilde uithuwelijken aan zijn zoon (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u opeens dat juist deze oom uw beschermer was, omdat hij het niet eens was met een gedwongen huwelijk met zijn zoon. Deze oom en vader van uw neef zou u ook de laatste keer hebben verdedigd, waarna u uit Budbud kon ontsnappen (NPO 2, p.21). Het gegeven dat u niet consistent bent in de verklaringen die u in België aflegt en zelfs van vervolger wisselt, ondermijnt de door u aangehaalde vervolgingsfeiten volledig.”

Verzoekster hekelt het motief aangaande het gebrek van bescherming van haar maternale oom als een volledig subjectieve beoordeling en stelt dat haar familie niet kan gezien worden als een actor van bescherming. De commissaris-generaal stelt evenwel terecht dat het niet aannemelijk is dat haar maternale oom geen inspanningen heeft geleverd om haar te beschermen tegen een gedwongen huwelijk. Het gebrek aan bescherming door haar maternale oom moet worden gezien als een element in de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Er wordt niet gesteld dat haar maternale oom een actor van bescherming in een geloofwaardig asielrelaas is. Verzoekster stelt verder dat de commissaris-generaal onterecht aangeeft dat zij eerst haar oom als haar vervolger heeft genoemd, dat zijn zoon aan haar wilde uithuwelijken en tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat deze oom haar voogd was. Ze meent dat dit niet klopt, waarbij ze altijd heeft gesteld dat haar paternale oom haar wilde uithuwelijken en dat haar

maternale oom haar voogd was. Verzoekster baseert zich evenwel op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelt immers dat verzoekster op de DVZ heeft verklaard dat haar paternale oom haar wilde uithuwelijken aan zijn zoon, terwijl verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud naar voor brengt dat dezelfde oom haar beschermer was, omdat hij het niet eens was met het gedwongen huwelijk van zijn zoon (NPO 7 juni 2024, p. 20). Er wordt op geen enkel moment betwist dat haar maternale oom haar voogd was, noch wordt gesteld dat ze hierover foutieve verklaringen heeft afgelegd. De foute verklaringen betreffen de rol van haar paternale neef, wiens zoon met haar wou trouwen. Verzoekster slaagt er dan ook niet in om de motivering van de commissaris-generaal betreffende haar verklaringen over de ongeloofwaardigheid van haar gedwongen huwelijk te weerleggen.

5.1.11. Gelet op het bovenstaande kan dan ook worden besloten dat het vluchtrelaas niet geloofwaardig is. Ze maakt niet aannemelijk dat ze omwille van het naar voor gebrachte vluchtrelaas in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van oud artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.1.12. Verzoekster brengt ook verschillende medische documenten bij waaruit blijkt dat ze een besnijdenis type 3 heeft ondergaan.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat ze bij een terugkeer naar Somalië opnieuw zal onderworpen worden aan een besnijdenis, dient erop gewezen dat de beoordeling of haar vrees gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht.

Bij de beoordeling van dergelijk risico op een eventuele, toekomstige herhaalde vervolging komt oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bijgevolg in het vizier. Oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 4, vierde lid van de voormalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) stelt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

De Raad wijst erop dat huidig artikel 4.4 van de van de Verordening (EU) 2024/1347 in gelijklopende bewoordingen stelt: *“Het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij of zij rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, wordt beschouwd als een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is of het risico op het lijden van ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Er kan in dit verband worden gewezen op het arrest HvJ 9 november 2023, C-125/22, X, Y, waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie overweegt als volgt: *“51. Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.*

[...]

68. Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijskracht die krachtens oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt gehecht aan eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen door de bevoegde instanties in aanmerking moet worden genomen op voorwaarde dat die eerdere daden en bedreigingen verband houden met de vervolgingsgrond die de om bescherming verzoekende persoon aangegeven heeft (cfr. HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, 176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 93-99: *“(…) De door artikel 4, lid 4, van de richtlijn aan dergelijke eerdere vervolgingsdaden of bedreigingen gehechte bewijskracht zal door de bevoegde autoriteiten in aanmerking worden genomen op de uit artikel 9, lid 3, van de richtlijn voortvloeiende voorwaarde dat die daden en bedreigingen verband vertonen met de door de bescherming verzoekende persoon aangegeven vervolgingsgrond.”*).

Aangezien verzoekster reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Deze “goede redenen” houden in dat de asielinstantie bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade voldoende tegenindicaties aanbrengt om aan te nemen dat deze vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvS 25 november 2024, nr. 261.439).

Bij de beoordeling of er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, is de gehanteerde bewijsstandaard deze van “de redelijke mate van waarschijnlijkheid” (“*reasonable degree of likelihood-test*”) (cfr. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498). Hierbij moeten verzoeksters specifieke en individuele omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Hierbij past het om de beschikbare landeninformatie over alle vormen van VGV, zoals infibulatie, alsook het risico op herinfibulatie nader te bekijken

De Raad neemt hiervoor volgende landeninformatie en richtlijnen, beschikbaar in het rechtsplegings-dossier, in overweging:

- EUAA, *Country Guidance Somalia*, van oktober 2025, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Country Focus*, van mei 2025;
- LIFOS, Migrationsverket en CEDOCA, *Somalia Female genital mutilation” Report (translation)*, van 13 mei 2025;
- EUAA, *COI Query. Somalia*, 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *Somalia – Female Genital Mutilation*, 14 September 2022; Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *The Somali Health and Demographic Survey 2020* en DIS, *COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)*, van februari 2021;
- COI Focus *Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)* van 20 februari 2025.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend, inclusief Zuid- en Centraal-Somalië, Puntland en Somaliland. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV heeft ondergaan, met infibulatie als de meest voorkomende vorm van VGV (zgn. faraonische besnijdenis, type III) (64 %). Volgens meerdere bronnen neemt de VGV-prevalentie niet af, maar is er wel een daling merkbaar van het aantal infibulaties. VGV wordt gewoonlijk uitgevoerd tot de leeftijd van vijftien jaar. Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzet tegen VGV en overweegt om zijn of haar dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uit wel een voorkeur voor een sunni-besnijdenis (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er naargelang de verschillende regio's in Somalië geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is. Ook de sociaal-economische levensomstandigheden, het opleidingsniveau en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Ondanks het constitutionele verbod op VGV, ontbreekt het Somalië aan nationale wetgeving die VGV strafbaar stelt. In 2024 werd Galmudug de eerste staat die alle vormen van VGV verbood, hoewel de handhaving beperkt blijft. Somalische vrouwen hebben verder te maken met ernstige hindernissen bij de toegang tot rechtsbescherming.

De beslissing tot het uitvoeren van VGV en de gevolgen van het niet-besneden zijn, kunnen niet los worden gezien van de sociale structuur van Somalië, waar het collectieve niveau sterk doorwerkt in individuele beslissingen. De beslissingsvrijheid van een Somalisch meisje of vrouw moet worden begrepen in het licht van voormeld collectief gedachtepatroon en de prevalerende patriarchale structuur van de samenleving. De familie en clan hebben een centrale plaats in het leven van een Somalisch meisje of vrouw, die van haar sociaal netwerk afhankelijk is voor de bescherming en het uitoefenen van haar rechten. Het huwen en het stichten van een familie betreffen verder de fundamenteën van de Somalische samenleving, waarbij het voor een jonge Somalische vrouw in de meeste delen van Somalië ondenkbaar is om ongehuwd te blijven. Voor de huwbaarheid van een Somalisch meisje/vrouw is het hierbij belangrijk dat haar maagdelijkheid niet ter discussie staat. De beschuldiging geen maagd meer te zijn, is het grootste stigma dat een ongehuwd meisje of vrouw kan dragen. Traditioneel is VGV, en in het bijzonder infibulatie, gelinkt aan de onmogelijkheid om seksuele betrekkingen te hebben, zodat het meisje of de vrouw als maagd zal worden beschouwd. Volgens de meerderheid van de geraadpleegde bronnen bemoeilijkt het niet-besneden zijn de huwelijkskansen van het meisje. Informatie over meisjes die geen VGV hebben ondergaan, verspreidt zich en leidt tot stigmatisering, discriminatie, het verspreiden van geruchten, sociaal isolement, verdenkingen van voorhuwelijks seksuele betrekkingen en reputatieschade voor de gehele familie. Een niet-besneden meisje

of vrouw wordt als onrein beschouwd. UNFPA (*United Nations Population Fund*) gaf in december 2023 aan dat veel clans VGV noodzakelijk achten, waarbij het niet-besneden zijn sancties met zich meebrengt. Zowel vanuit de familiale context, de clan, als de ruimere gemeenschap – bijvoorbeeld klasgenoten van het meisje – kan aanzienlijke sociale druk worden uitgeoefend om een besnijdenis te ondergaan, wat het moeilijk maakt om dit te weigeren of te vermijden. In grootsteden, zoals Mogadishu, kan het gemakkelijker zijn om het niet-besneden zijn te verbergen, al blijft het zeer ongebruikelijk dat een familie de praktijk van VGV volledig naast zich neerlegt. Sommige moeders slagen erin hun dochters te beschermen. De mogelijkheid om dit te doen, hangt af van de persoonlijkheid van de moeder, of zij de nodige volharding in deze beslissing kan waarmaken en zich kan verzetten tegen de psychologische druk van zowel de familie als de samenleving. De familie zal een ruim draagkrachtig netwerk nodig hebben, dat hun kijk op VGV deelt. Zelfs indien de moeder zich verzet tegen VGV, kan het gebeuren dat de ruimere familie het meisje, zonder medeweten van de ouders, alsnog besnijdt, dan wel dat het meisje hier bij het opgroeien zelf om vraagt, vanwege aanhoudende druk van haar leeftijdsgenoten.

Geïnfibuleerde vrouwen ondergaan desinfibulatie met het oog op seksuele betrekkingen in het kader van een huwelijk, om een bevalling mogelijk te maken of omwille van medische en/of gezondheidsredenen. De desinfibulatie kan worden uitgevoerd door een besnijdstster, een vroedvrouw of door de echtgenoot van de vrouw zelf. Dit laatste komt voornamelijk voor in Zuid-Somalië. De gevolgen en het risico op stigmatisering voor een gedesinfibuleerde jonge ongehuwde vrouw of meisje, hangen af van de context waarin zij leeft en de verwachtingen van haar familie en van haar toekomstige echtgenoot, die kan eisen dat zijn vrouw vóór het huwelijk opnieuw geïnfibuleerd wordt. Er wordt gerapporteerd dat getrouwde vrouwen gedesinfibuleerd kunnen worden in een ziekenhuis zonder dat iemand dit weet, op de echtgenoot na. Deze ingreep behoort tot de privésfeer van het gezin, maar ook dit lijkt af te hangen van de voorkeur die de man heeft voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw.

Het opnieuw (gedeeltelijk) dichtnaaien of herinfibulatie kan voorkomen in verschillende situaties, bijvoorbeeld: na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. De keuzevrijheid die het meisje of de vrouw hierin heeft, is afhankelijk van de situatie waarin zij zich bevindt.

Specifiek wat betreft herinfibulatie na een bevalling, blijkt uit de landeninformatie onder meer het volgende: hoewel een bron van UNFPA aangeeft dat herinfibulatie in Somalië vaak voorkomt (“*very common*”) – er zijn geen geografische verschillen en het wordt beschouwd als een onderdeel van de bevalling – gebeurt dit niet systematisch. De herinfibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of, indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijdstster

De landeninformatie biedt geen eenduidig zicht op de manier waarop beslist wordt om een herinfibulatie uit te voeren. Hoewel over het algemeen sprake is van een keuzevrijheid voor de vrouw, kan die keuzevrijheid beperkt, beïnvloed of niet-gerespecteerd worden door de mening van de echtgenoot, van haar familie of van de aanwezige vroedvrouw, waartegen de vrouw zich moeilijk kan verzetten. Het kan dus voorkomen dat een vrouw een herinfibulatie ondergaat ondanks haar verzet of zonder dat zij hierover voorafgaandelijk werd geconsulteerd. De vrouw kan ook ‘vrijwillig’ opteren voor een herinfibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om haar echtgenoot seksueel tevreden te houden of omdat zij het oncomfortabel vindt om na jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben. Ook de gezinssituatie van de vrouw, met name haar burgerlijke status en de vraag of ze al kinderen gebaard heeft, kan een rol spelen bij de beoordeling van het risico op herinfibulatie. Er wordt gerapporteerd dat herinfibulatie een grotere rol kan spelen bij vrouwen die jong genoeg zijn om kinderen te baren. De landeninformatie preciseert echter niet over welke leeftijdsgrens het zou gaan. Een UNICEF-bron wijst erop dat het opnieuw dichtnaaien herhaald wordt na de bevalling van de eerste twee tot vier kinderen. Een bron rapporteert dat herinfibulatie na bevalling minder van belang is bij gehuwde vrouwen omdat de vraag naar maagdelijkheid niet meer speelt, maar sluit dit niet uit. Hoewel het meestal de vrouw is die hiervoor kiest (al dan niet onder druk van haar familie en/of echtgenoot), kan dit ook tegen haar wil gebeuren na de bevalling en dit op een moment dat zij fysiek niet in staat is om zelf een beslissing te nemen. In die omstandigheden wordt de beslissing genomen door vrouwelijke familieleden van de vrouw of door de vroedvrouw zelf. Ook hier kunnen het standpunt van de echtgenoot en zijn voorkeur voor een al dan niet geïnfibuleerde vrouw en de druk die een vrouw voelt aldus relevant zijn.

Verder kan ook het type van de reeds ondergane VGV een rol spelen. Een bron rapporteert dat vrouwen die een sunni-besnijdenis ondergaan hebben, gewoonlijk niet ge(her)infibuleerd worden, hoewel ze hiertoe onder druk kunnen worden gezet. Er wordt gerapporteerd dat meisjes die een sunni-besnijdenis hebben ondergaan, wordt verweten dat ze “onrein” zijn en niet in staat worden geacht om hun seksuele verlangens te controleren.

Om het risico op herinfibulatie te kunnen beoordelen moet aldus rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en dit wordt toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken om deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In het EUAA-rapport *“Country Guidance. Somalia”* van oktober 2025 worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

(1) Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië.

(“A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FGM/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.”)

(2) In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster alsnog aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen. *(“For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...).”)*

(3) Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis. Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geherinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet “correct” is gebeurd of om (vermeende) gezondheidsredenen. Vrouwen die een mildere vorm (type I of type II) ondergaan hebben, kunnen in bepaalde gevallen onderworpen worden aan een infibulatie (type III).

Er is uiteenlopende informatie wat betreft de prevalentie van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

(“There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...).”)

Verzoeksters geval situeert zich in categorie 3. Hieruit volgt dat het gegeven dat verzoekster op heden reeds is besneden (VGV type III), een belangrijk element vormt dat moet worden betrokken bij de beoordeling of er in haren hoofd goede gronden bestaan om aan te nemen dat ze daadwerkelijk zal vervolgd worden bij een terugkeer naar Somalië, maar dat dit gegeven op zich niet voldoende is. Uit de voormelde landeninformatie blijkt immers duidelijk dat niet elke Somalische vrouw die reeds besneden is systematisch een risico loopt op herinfibulatie bij een terugkeer naar Somalië. Vrouwen die een type III- infibulatie ondergaan hebben, kunnen geherinfibuleerd worden, zoals na desinfibulatie en na een bevalling, voorhuwelijks seksuele betrekkingen of verkrachting *“om de eer te herstellen”* of na een scheiding.

Een individuele beoordeling dringt zich aldus op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities en het type VGV dat werd ondergaan. Uit de voormelde beschikbare landeninformatie volgt duidelijk dat het risico op herinfibulatie afhankelijk is van het individueel profiel van het meisje of de vrouw.

In de bestreden beslissing wordt betreffende verzoeksters VGV het volgende gesteld: *“U heeft in België ondergeschikt aangegeven slachtoffer te zijn van vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) en u legde*

daartoe een attest van vrouwelijke genitale verminking voor. Dit medische verslag, opgesteld te Sint-Truiden door huisarts dr. [R. L.] op 17 januari 2024, attesteert dat u een type 3 (infibulatie) heeft ondergaan, als ook dat uw clitoris en kleine schaamlippen zijn verwijderd, de ostium is vernauwd, de urethrale opening deels bedekt is en de vaginale opening vrij (zie ook voorgelegde documenten, groene map, administratief dossier). U heeft op het CGVS eveneens verklaard dat u een faraonische besnijdenis heeft ondergaan (NPO 2, p.6). Als gerelateerd motief voor uw verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u pijn voelt, welke u toeschrijft aan uw genitale verminking en waarvoor u paracetamol neemt (NPO 1, p.11). U zou in België de afgelopen drie jaren driemaal een psychologe hebben gezien voor psychologische ondersteuning omwille van de ondergane genitale verminking (NPO 1, p.9-10).

Wat betreft uw aangehaalde fysieke en psychologische gevolgen van VGV die u heeft ondergaan, stelt het CGVS echter vast dat u ter staving van uw verklaringen geen bewijselement of medisch attest voorlegt van fysieke of psychologische gevolgen. U verklaart ook deze niet te hebben en legt ter staving van uw aangehaalde fysieke en psychologische gevolgen enkel het attest van VGV voor (NPO 1, p.10). Alhoewel u in januari 2024 nog een arts bezocht om uw VGV te laten attesteren, het voorgelegde attest vermeldt niets van fysieke of psychologische gevolgen die de VGV voor u zou hebben.

De protection officer vroeg u tijdens de eerste persoonlijke onderhoud maar liefst vier keer direct naar wat u vreest bij een terugkeer ten gevolge van uw reeds ondergane VGV (NPO 1, p.10-11). U ontweek vooraleerst te antwoorden, om dan uiteindelijk aan te geven dat u nog altijd veel pijn heeft, waar u “de normale paracetamol” voor zou nemen (NPO 1, p.11). Ondanks dat tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april 2024 aan u werd uitgelegd dat u nog documenten zou kunnen voorleggen, stelt het CGVS vast dat u tot op heden geen enkel bewijselement of medisch attest ter staving van uw verklaringen over de fysieke en/of psychologische gevolgen van uw VGV voorlegt.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bevroeg de protection officer u opnieuw uitgebreid naar of u nog een andere vrees heeft ten opzichte van uw beweerde land van herkomst Somalië (NPO 2, p.23-24, p.27). De protection officer vroeg u: “Heeft u nog een vrees door wat er met u is gebeurd? Door de verkrachting en de mishandeling?” waarop u antwoordde “dat iedereen zei dat u een bastaardkintje in uw buik had en dat iedereen dat aan elkaar vertelden” (NPO 2, p.23). U gaf niet veel later aan dat dat “hier” gebeurde, te weten in België (NPO 2, p.24). Gezien de zwangerschap werd onderbroken en u geen kindje heeft gekregen, zijn de moeilijkheden die u aanhaalt, te weten “het moeten vertellen wie de vader van uw kindje is en het moeilijk hebben met het kindje zelf”, niet meer actueel (NPO 2, p.24).

U haalt echter ondanks het in Griekenland ondergane seksueel geweld, uw volgens uw verklaringen hieruit volgende zwangerschap en het hierop volgende onderbreken van deze zwangerschap, géén andere vrees bij terugkeer aan. En ondanks dat de protection officer u zes keer heeft gevraagd of u nog een andere vrees heeft bij een terugkeer (NPO 1, p.11, p.12 – NPO 2, p.23, p.24, p.27), niet eenmaal haalt u aan dat u bij een terugkeer naar uw beweerde land van herkomst Somalië een vrees heeft voor een mogelijke herhaalde VGV.”

Verzoekster doet in het verzoekschrift geen enkele moeite om deze motivering van de commissaris-generaal te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Het komt niet aan de Raad toe om deze leemte in het verzoekschrift ten behoeve van verzoekster op te vullen. Daar verzoekster deze motivering volledig ongemoeid laat, blijft deze overeind.

5.1.13. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Wat betreft de door haar neergelegde documenten, brengt verzoekster in haar verzoekschrift geen dienstige argumenten aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat deze de voorgaande beoordeling aan het wankelen brengen of hier een nieuw licht op werpen.

5.1.14. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling met betrekking tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Budbud, gelegen in de provincie Galgaduud, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

5.4. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden. In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan echter ook worden gelezen dat *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoekster niet met de inconsistenties tussen haar verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoekster, gezien de devolutieve werking van huidig beroep, middels haar verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan zij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee zij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zie *supra* (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

5.5. In de mate dat verzoekster een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van haar raadsman en een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing

te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES